

Jag skrif dig några ord till, min Kära Adolf, och på
Lycka af ordsaker. i dag skriver jag svarbku och
paminner dig, at jag bad om et snart och förnöyande
svat. Jag tror at man är skyldig mig åtminstone någon
liten höflighet emedan jag sitter bakom et galler och ingen
ting kan uträtta är genom böner och pennan.

Men skall börjas at omvända sig — alla Artene
skola tryckas — på min uttrykkelija begäran! och hvad
velo de mig? — Ingenting. Jag känner alla rykten
som lofa i Staden, de kunna intet, inte engång något
de sälja en Arlequins Klädning som bara är tråkig —

Slutet blir det bästa ; det enda jag är rädd för
är att de spela Schack och matt med mig,
och låta mig sitta till Mikul' eller Jul —

De Krängla och jag går rätta vägen —

Ne' väl hälsa åt Kongsholmen — jag ser genom
mit fönster Gafveln af huset och till och med fönstret
där jag satt hos Bror Kihlberg — hälsa säger jag

alla — alla — utom mina Denoncratörer —

Lämna åt Johanna allt hvad du har att lämna
eller låta säga mig . Jag tänker snart få låf att
se mina vänner hos mig . Så snart som autumn slutar

Vin öfver mig
Lof